

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 9. De Inferno. De pœna damni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Februarius. *Statue non committere, ut excaceris à splendore sublimitatis hujus mundi ; sed persuasum tibi habeto, nihil magnum esse præter DEUM, vel id, quod ad DEUM refertur.*

Exaltabitur autem Dominus solus in die illa. *Isa. 2. v. 11.*

Qui hoc potuit moriturus, quid poterit regnaturus ? *Aug.*

DIES IX.

De Inferno.

De pena Damni.

I.

PÆna damnatorum atrocissima est amissio & privatio DEI. Anima hominis capacitatis est infinitæ, nec ulla re, nisi DEO repleri potest, sed in hac vita mille rebus distinctur, quæ eam morantur. Instinctum habet, & propensionem violentam, quæ eam ad DEUM, velut summum suum bonum rapit, verum per innumeras creaturas, à quibus constringitur, ac retardatur, velut suspensus hæret. Idæam habet à natura sibi inditam pulchritudinis, & Majestatis DEI; sed hæc corporis pondere debilitatur, & sensuum suorum corruptione obfuscat. At ubi primùm anima
à cor-

a corpore suo separata, & ab his objectis **Februarius**
 amota fuerit, in horrenda se vacuitate de-
 prehendet, quam per unionem sui cum Deo
 replere volet. Cor ipsius omnibus bonis crea-
 turis, quibus affixum erat, solum ad supre-
 mum Bonum feretur eo impetu, cui compara-
 re nil potest. Velum, quod ipsam impedia-
 bat, quò minus DEUM cognosceret, amo-
 vebitur. Fascinatio Creaturarum, quæ
 eam incantabant, dissolvetur. Agnoscet,
 DEUM infinito amore esse dignum, nihil-
 que præter ipsum inveniri, quod eam red-
 dere felicem possit. Amplexari ipsum vo-
 let: Sed à manu non visibili & omnipoten-
 ti se repelli sentiet, quæ ei non minus,
 quàm David olim Absaloni dicet: *Faciem
 meam non videat.* Quantus tunc ipsius do-
 lor erit & desperatio!

II. Hæc anima à DEO separata motibus
 agitabitur prorsus contrariis, & violentis;
 DEUM infinite amabilem cognoscet.
 Amare proin ipsum volet, & non poterit;
 ipsum supremum bonum esse sentiet; &
 tamen eum possidere non valebit. Motus
 naturalis, & impetuolus eam ad hoc sumum
 feret; sed peccatum, quod in ipsa sedem
 fixit, eam inhibebit, DEUM possidere desi-
 derabit, quia cognoscet, se ab eo toto feli-
 citari posse; sed hoc desiderium, quia re-
 pul-

februarius. *pulsam tulit, in furorem vertetur, eamque incitabit, ut odio teneatur illius boni, quod amare vellet, & non potest, imò etiam destruere optet objectum, quod possidere vellet & non Potest. DEUS summum ejus bonum est, quam ob causam ipsum non desideret? Est ipsius inimicus, & persecutor, & cur ejus odio non flagret? cur ejus destructionem non cupiat? Ardentius id desiderare, quod quis nunquam possessurus est. Odisse id, quod semper desiderabit, est occupatio & supplicium damnatorum. Ah! Quàm tristis fors; an non hæc tibi obtinget?*

III. Hæc igitur erit crudelis damnatorum occupatio, & tristis meditatio per omnem æternitatem: Ego DEUM perdidit infinitè amabilem, & quem semper odisse cogar: DEUM, qui me felicem redditurus erat, & jam æternum torquebit. Eum perdidit meâ culpâ, perdidit eum ob unius momenti voluptatem. Eum perdidit in perpetuum, eumque perdendo omnia, & unâ me ipsum perdidit. Ah! Dicet cum infornato Absalone: Si videri à me non vult, *interficiat me.* Sed hoc incassum operabitur æquè, ac violenter. Ah! Nihili jam ducis per peccatum perdere DEUM: Olim in inferno senties, quid sit eum perdidit.

2. Reg. 14.
33.

didisse. Sponte tua ab eo te separasti in **Februarius**,
tempore, & vel invitus ab eo separatus
eris in æternitate. Hæc separatio nunc
delectationi tibi est, sed tunc extremi sup-
plicij erit loco.

*Statue potius omnia, quàm DEUM perdere, quia
perdendo DEUM omnia perdis.*

Voca nomen ejus non populus meus ;
quia vos non populus meus ; & ego non
ero vester. *Osee 1, v. 9.*

Ubi bene erit sine illo ? Aut quando esse
malè poterit cum illo ?

DIES X.

De cura Salutis.

Salus est negotium nostrum.

I.

Salus æterna nostrum est negotium ;
quod, si prosperum non habeat exitum,
omnis jactura in nos redundabit, nec ullus
in partem veniet. In negotijs lucri fera-
cibus, sed discrimini obnoxijis societates
contrahimus, præcautiones exigimus ;
minus habere lucri malumus, modo pericu-
lum incurramus minus ; cùmque alijs lu-
crum partimur, dummodo & jacturæ socios
habeamus. Verùm, ubi de animæ salute
agi-

agi-